

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Investidura com a Doctor "Honoris
Causa" per la Universitat de València a
Muhammad Yunus

Discurs d'acceptació

València, 26 juny de 2006

**Discurs d'acceptació
de Muhammad Yunus
amb motiu de la concessió del títol de
doctor *honoris causa* per la
Universitat Jaume I, la Universitat de València i la Universitat
d'Alacant, amb l'adhesió de la Universitat Politècnica de
València i la Universitat Miguel Hernández d'Elx**

Espanya, 26 de juny de 2006

Estic molt emocionat per l'honor que em concediu. Es tracta d'un títol molt especial des de qualsevol punt de vista. El fet que diverses universitats espanyoles concedisquen aquest títol honorífic de manera conjunta és un motiu que mereix celebrar-se. En el Banc Grameen, 6,2 milions de prestataris i 20.000 empleats ho estan celebrant mentre jo em trobe ací davant de vosaltres mostrant-vos la meua gratitud. El reconeixement al nostre treball honra i distingeix el Banc Grameen i suposa un gran suport a escala mundial de la idea que els microcrèdits per als pobres pot ser una eina poderosa perquè els més pobres descobrisquen el seu propi potencial a l'hora de superar la pobresa d'una forma digna. Aquest honor ens ajuda enormement a dur a terme la nostra missió.

Trenta anys del Grameen

En 1976, vaig prestar 27 dòlars a 42 persones per a ajudar-les a eixir de les seues injustes situacions. La gent que va rebre els diners es va mostrar molt feliç. Quan vaig comprovar com de fàcil resultava aconseguir fer feliç tanta gent amb una quantitat de diners tan petita, vaig pensar que havia d'idear la manera de trobar diners per a ells d'una forma regular. Per això em vaig dirigir al banc per a demanar préstecs per a ells, però em vaig trobar amb la resposta que no podien concedir préstecs als pobres perquè no eren solvents.

Llavors vaig decidir que em tocava descobrir a mi si la resposta del banc era correcta. Em vaig oferir jo mateix com a garant i vaig concedir préstecs als pobres. Vaig tractar de trobar formes senzilles de tramitar aquests préstecs i va funcionar: tots van tornar els préstecs.

Aquesta experiència va donar pas a altres; d'un sol poble vam passar a cinc, després a vint, a cinquanta, a cent... I sempre va funcionar. A pesar d'això, tot i discutir llargament amb la gent dels bancs convencionals, de cap manera canviaven d'opinió.

Finalment, en 1983, vam crear el nostre propi banc. Ara treballem en 62.000 dels 68.000 pobles de Bangla Desh i concedim préstecs a 6,1 milions de persones, el 96% de les quals són dones pobres. El Banc Grameen pertany als seus prestataris. L'índex de devolució dels préstecs és del 99%. El Banc no depèn de fons de donants; els diners que presta procedeixen exclusivament de fons mobilitzats com a dipòsits. Les nostres enquestes internes mostren que el 58% dels nostres membres han superat el llindar de la pobresa. El Banc Grameen concedeix préstecs per a activitats que generen ingressos per a crear autoocupació, concedeix préstecs per a habitatges i préstecs per a estudis de joves de famílies prestatàries del Grameen. Més de 10.000 estudiants cursen estudis en facultats de medicina, escoles d'enginyeria i universitats gràcies als préstecs per a educació del Banc Grameen. Ara mateix intentem crear una segona generació totalment nova en les famílies pobres. Fins i tot oferim préstecs reduïts a captaires, d'uns 10 dòlars americans, aproximadament. Fins avui, hem concedit préstecs a 71.000 captaires perquè, en compte de pidolar de porta en porta, passen a anar de porta en porta com a venedors.

El món està creat per modes de pensar

En el meu treball he vist contínuament com les persones hereten els modes de pensar, i com de difícil resulta canviar-los una vegada s'han format. El món és com és pels modes de pensar que hem heretat, però si acostumem la nostra ment a pensar d'una manera distinta, llavors podem crear una altra classe de món.

Així, donem per fet que sempre hi haurà persones pobres al nostre voltant. No obstant això, és precisament per aqueix motiu que continua havent-hi persones pobres al nostre al voltant. Si de veritat creguérem que la pobresa resulta inacceptable, i que no hauria de tenir cabuda en una societat civilitzada, hauríem creat les institucions i les polítiques adequades per a aconseguir un món sense pobresa. Perquè volíem anar a la Lluna, i hi vam anar; volíem comunicar-nos amb els altres molt ràpidament, i avui tenim una gran quantitat de tecnologies que ens permeten comunicar-nos a l'instant i de forma econòmica amb tot el món. Aconseguim el que volem aconseguir. Quan hi ha alguna cosa que no aconseguim, la meua sospita immediata és que potser no siga una cosa que desitgem prou.

Podem crear un món sense pobresa

Crec fermament que podem crear un món sense pobresa, si ens ho proposem. Podem crear un món on no hi haja ni un sol ésser humà que pugua ser catalogat com una persona pobre. En aqueix món, l'únic lloc en què trobaríem pobresa seria als museus, i quan els xiquets d'escola realitzaren una visita als museus de la pobresa, quedarien horroritzats en veure el patiment i la humiliació que al seu dia van experimentar els humans. Culparien els seus avantpassats per permetre que aqueixa condició inhumana haguera existit durant tant de temps per a tanta gent.

Qüestió de voluntat

Les obres benèfiques no són la solució a la pobresa. Poden ajudar a pal·liar el procés d'empobriment, però si no s'utilitzen amb els fins adequats, posen fi a la iniciativa de les persones. Aquestes obres fan que a vegades desviem l'atenció de l'essència del problema de la pobresa, ens permeten seguir endavant amb les nostres vides sense que ens preocupem per les vides dels pobres, ens continuen permetent tenir la consciència desconnectada.

Conclusió

Grameen m'ha ensenyat dues coses: una, que el nostre coneixement de les persones i les seues interaccions és encara molt insuficient; i dues, que cada persona presa individualment és molt important i té un potencial enorme. Una persona sola pot influir de manera significativa en les vides d'altres dins de comunitats o nacions, i fins i tot més enllà del seu propi temps.

Cada un de nosaltres tenim amagat en el nostre interior molt més del que algun dia podrem descobrir. Si no és que creiem en un entorn que ens permeta descobrir els límits del nostre potencial, mai tindrem l'oportunitat de descobrir allò de què som capaços.

Grameen m'ha donat fe —una fe indestructible— en la creativitat dels éssers humans. Açò m'ha portat a creure que els éssers humans no naixen per a patir l'amargor de la fam i la pobresa. Pateixen ara com ho van fer en el passat perquè donem l'esquena a aquesta qüestió.

Depèn de nosaltres decidir cap on volem anar. Som nosaltres els navegants i els pilots d'aquest planeta. Si ens prenem seriosament els nostres papers, podem aconseguir sens dubte els destins que prèviament ens havíem fixat. Podem crear un món sense pobresa.

Comprometem-nos a arribar a aqueix món.

Gràcies per concedir-me aquest honor. D'aquesta manera el concediu també a milions de persones que ja realitzen en el món el dur treball d'aconseguir dignitat per a elles mateixes i per als seus fills, i per a aquells que esperen la seua oportunitat per a fer el mateix.

Senyores i senyors, moltes gràcies.